Dosarul nr. 4r-3256/24 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-24043358-02-4r-24072024 Judecător: Vitalie Moroșanu

D E C I Z I E
în numele Legii

18 noiembrie 2024 mun. Chișinău
Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele completului, judecător Robu Oxana
Judecători Budeci Vitalie și Schibin Vladislav

examinând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de către *agentul constatator Bulgari Gheorghe din cadrul INSP* împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iunie 2024, în cauza contravențională în privința lui Rusu Daniel pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional,

Procedura de notificare legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Potrivit procesului-verbal seria nr. MAI06588656 şi a deciziei de sancţionare din 28.03.2024, întocmite de către agentul constatator Gheorghe Bulgari din cadrul INSP al IGP, Rusu Daniel a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute la art. 240 alin. (1) Cod contravenţional, fiindu-i aplicată sancţiunea cu amendă în mărime de 10 u.c. ceea ce constituie 500 lei, pentru faptul că, la 28.03.2024, ora 21.40, aflîndu-se în mun. Chişinău, str. Liviu Deleanu 6, conducătorul auto Rusu Daniel cu automobilul Mercedes E250 cu nr.î. ***** a încălcat indicatorul 4.1.2 a Regulamentului circulaţiei rutiere ”direcţii obligatorii de deplasare”.

La data de 09 aprilie 2024 Rusu Daniel a contestat decizia de sancţionare din 28.03.2024, invocînd dezacordul cu aceasta, declarând că, la data de 28.03.2024, nu a comis fapt incriminată prin procesul verbal cu privire la contravenţie.

A solicitat contestatarul anularea deciziei asupra cauzei contravenţionale nr. MAI06588656 din 28.03.2024, emise de agentul constatator din cadrul Inspectoratului

Naţional de Securitate Publică - Gheorghe BULGARI, ofiţer de patrulare, prin care a fost atras la răspundere contravenţională în temeiul art. 240 Cod contravenţional RM, fiindu-i aplicată sancţiunea contravenţională sub formă de amendă contravenţională în mărime de 10 unităţi convenţionale, ceea ce reprezintă 500 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iunie 2024 a fost admisă contestaţia depusă de Rusu Daniel. S-a anulat decizia de sancţionare seria nr. MAI06588656 din 28.03.2024, emisă în privinţa lui Rusu Daniel, învinuit de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravenţional şi se încetează procesul contravenţional, pe motivul lipsei faptului contravenţiei.

La data de 08.07.2024, hotărîrea nominalizată a fost atacată cu recurs de către *agentul constatator Bulgari Gheorghe din cadrul INSP* prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărîrii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 20.06.2024, cu dispunerea rejudecării în primă instanţă.

În susținerea recursului s-a invocat, că agentul constatator a respectat normele procesuale şi materiale expuse, totodată a prezentat probele acumulate în cadrul dosarului contravenţional intentat împotriva cet. Rusu Daniel.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Analizând şi apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a

Drepturilor Omului.

Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Instanța de recurs reține că potrivit procesului-verbal seria nr. MAI06588656 şi a deciziei de sancţionare din 28.03.2024, întocmite de către agentul constatator Gheorghe Bulgari din cadrul INSP al IGP, Rusu Daniel a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute la art. 240 alin. (1) Cod contravenţional, fiindu-i aplicată sancțiunea cu amendă în mărime de 10 u.c. ceea ce constituie 500 lei, pentru faptul că, la 28.03.2024, ora 21.40, aflîndu-se în mun. Chişinău, str. Liviu Deleanu 6, conducătorul auto cu automobilul Mercedes E250 cu nr.î. ***** a încălcat indicatorul 4.1.2 a Regulamentului circulaţiei rutiere ”direcţii obligatorii de deplasare”.

Conform prevederilor art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În temeiul prevederilor art. 7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. în cazul dat. instanța consideră că vinovăția petiționarului n-a fost dovedită, deoarece la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe întru confirmarea faptului comiterii contravenției. Astfel, doar procesul - verbal de contravenție nu poate fi considerată o probă concludentă și pertinentă întru confirmarea vinovăției făptuitorului.

Colegiul penal reiterează că conform art. 375 Cod Contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Articolul 425 alin. (1) și (2) Cod Contravențional prevede că, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, Ia

constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul - verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice ș: medico-legale, raportul de expertiză.

Subsecvent celor enunţate Colegiul penal conchide că, agentul constatator în contextul acuzaţiei aduse şi în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravenţional, nu a fost prezentate careva probe cum ar fi: explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, declaraţiile martorilor, înregistrările video, fotografii, etc.

Or, agentul constatator, în calitate de exponent al autorității de stat, la înaintarea unor acuzații de natură penală, în accepțiunea extinsă, urmează să administreze probe în acest sens, care la un terț neinteresat să înlăture orice dubii de imparțialitate bazate doar pe simpla constatare consemnată în procesul-verbal cu privire la contravenție.

Constatările expuse de către prima instanță în hotărîrea judecătorească din 20.06.2024, potrivit cărora nu au fost administrate probe care să demonstreze comiterea contravenției de către Rusu Daniel, nu au fost combătute de către recurent, în atribuția căruia a fost obligația să prezinte probe ce ar confirma vinovăţia persoanei trase la răspundere contravenţională.

Astfel lipsesc careva probe ce ar dovedi însăși comiterea faptei contravenționale prevăzute la art. 240 alin.(1) Cod contravențional, nefiind demonstrată nici vinovăţia lui Rusu Daniel de comiterea contravenţiei respective.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței, 15.12.2001; Boldea

contra României, 15.02.2007, §30)..

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței, 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30).

Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo.*

Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Deci, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod Contravențional.

Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CoEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma

contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Cercetând argumentele recurentului, se constată că, agentul constatator nu a motivat în cererea de recurs care este motivul și temeiul legal al casării hotărîrii primei instanțe, or un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată nu poate constitui temei de casare acesteia.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de respinge ca nefondat recursul declarat de către *agentul constatator Bulgari Gheorghe din cadrul INSP* și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iunie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod Contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Se respinge, ca nefondat, recursul declarat de către *agentul constatator Bulgari Gheorghe din cadrul INSP* împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iunie 2024.

Se menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 iunie 2024, prin care a fost admisă contestaţia depusă de Rusu Daniel și s-a anulat decizia de sancţionare seria nr. MAI06588656 din 28.03.2024, emisă în privinţa lui Rusu Daniel, pe învinuirea de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravenţional cu încetarea procesului contravențional, pe motivul lipsei faptei contravenției.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător Robu Oxana

Judecător Budeci Vitalie

Judecător Schibin Vladislav